

Προσευχή για τους κεκοιμημένους († Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 15 Ιουνίου, 2019

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὅποτε κάποιο ἀγαπημένο μας πρόσωπο ἀναχωρεῖ ἀπ’ αὐτὴ τὴ ζωὴ καὶ εἰσέρχεται στὴν αἰωνιότητα, προσευχόμαστε γιὰ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ περιβάλλει ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ αὐτὸ τὸ πρόσωπο καὶ νὰ τὸ μεταφέρει ἐκεῖ ὅπου εἶναι ἡ αἰώνια χαρὰ· στὸν Θεό. Κάθε Σάββατο, ὅπως καὶ σὲ κάποιες ἄλλες περιστάσεις, προσευχόμαστε γιὰ τοὺς κεκοιμημένους, ἀλλὰ τὰ Σάββατα σὲ μιὰ συγκεκριμένη στιγμή προσευχόμαστε ἐπίσης στὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ ὑμνοῦμε τὴ δόξα τῆς. Καὶ δὲν εἶναι μάταιο ἢ τυχαῖο πὸς συνδέονται οἱ δύο προσευχές.

Ὅταν προσευχόμαστε γιὰ τοὺς κεκοιμημένους, δὲν ζητᾶμε ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ φανεῖ ἄδικος καὶ νὰ συγχωρήσει ἀδικαιολόγητα τὶς ἁμαρτίες τους, ν’ ἀπορρίψει ἐκείνους πὸς τὸν ἀπέριψαν καὶ πὸς ἀκόμα εἶναι ἀνίκανοι νὰ κοινωνήσουν μαζί Του πρὶν τοὺς κυριεύσει ἡ Θεϊκὴ ἀγάπη, ὅπως ἡ θαλπωρὴ τοῦ ἡλίου διαπερνᾷ τὰ παγωμένα σώματα τῆς γῆς. Προσευχόμαστε γιὰ τοὺς κεκοιμημένους μαρτυρώντας ὅτι δὲν ἔζησαν μάταια στὴ γῆ, ὅτι ὅταν ζοῦσαν ἄναψε στὶς καρδιές μας μιὰ φλόγα, μιὰ φλόγα εὐγνωμοσύνης, εὐλάβειας, ἀγάπης· ἡ φλόγα αὐτὴ ἴσως νὰ εἶναι μικρὴ ἢ μεγάλη, ἴσως νὰ μὴν εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ ἓνα φῶς κεριοῦ πὸς τρεμοπαίζει, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ μοιάζει μὲ τὴν καιομένη βᾶτο πὸς λάμπει μέσα στὴ δόξα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τῆς θεϊκῆς Του παρουσίας.

Μαρτυροῦμε, ὅταν προσευχόμαστε γιὰ τοὺς νεκροὺς, ὅτι ἔχουμε λάβει ἀπὸ αὐτοὺς ἓνα μήνυμα ἀλήθειας, ἐλπίδας, χαρᾶς· ὅτι ἦταν γιὰ μᾶς δρόμος πρὸς τὸν Θεό, ὅτι μᾶς ἄνοιξαν μιὰ πόρτα πὸς ὀδηγεῖ στὴν αἰώνια ζωὴ, ἐπειδὴ αὐτὴ βρίσκεται μέσα στὴ γνώση τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ, καὶ προσευχόμαστε πραγματικὰ σ’ Ἐκεῖνον, ἐπειδὴ δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ Θεὸς ζώντων.

Καὶ ἂν ἡ ἀγάπη μας μπορεῖ νὰ εἶναι ἀθάνατη, ἂν στὴν Π. Διαθήκη γράφει ὅτι **ἡ ἀγάπη εἶναι πιὸ δυνατὴ ἀπὸ τὸν θάνατο**, δὲν μᾶς μένει παρὰ νὰ ποῦμε ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Χριστοῦ εἶναι πιὸ δυνατὴ ἀπὸ τὸν θάνατο κι ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς τὸν νίκησε καὶ τὸν κατατρόπωσε, ἡ ζωὴ ξεχύθηκε ὅπως ἓνας καταρράκτης ἀπὸ τὸ μνημα τῆς Ἀνάστασης. Καὶ γι’ αὐτὸ στρεφόμαστε μὲ χαρὰ στὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, μέσα ἀπὸ τὴν προσευχὴ καὶ τὴ λατρεία, ἐπειδὴ εἶναι μιὰ Γυναῖκα ἀνάμεσα στὶς ἄλλες γυναῖκες πὸς ὅμως δὲν μοιάζει μὲ καμία στὸ μεγαλεῖο, στὴν τελειότητα τῆς

προσφοράς του έαυτού της προς τον Θεό, της καθαρότητας της, που άφέθηκε να γίνει εύπλαστο ύλικό στα δημιουργικά χέρια του Θεού. Έπειδή μπόρεσε και πίστεψε δίχως ένδοιασμούς, με γενναιότητα και πήρε σάρκα μέσα της ο Θεός Λόγος! Είναι αληθινά ή Μητέρα της Ζωής, αλλά όχι όπως ή πρώτη Εύα, ή μητέρα όλων εκείνων που ζούν στη γή και είναι καταδικασμένοι να πεθάνουν. Όχι, είναι ή Μητέρα της Ζωής, έφερε στον κόσμο την Αιώνια Ζωή, τον Θεό τον ίδιο που έγινε άνθρωπος, τον Υίο του Θεού που μέσα από Έκείνην, έγινε Υιός του ανθρώπου.

Έπρεπε επίσης να πεθάνει, όπως ο Χριστός, διατηρώντας απόλυτη ένότητα και άλληλεγγύη με τον άνθρωπο· αλλά έκοιμήθη άχώριστα ένωμένη μ' Έκείνον στον όποιο έδωσε την ψυχή και το σώμα της, έδωσε τη ζωή της δίχως ένδοιασμούς και πράγματι, καθώς λέει μιá προσευχή της Έκκλησίας, ο τάφος και ο θάνατος της δεν μπόρεσαν να την κρατήσουν φυλακισμένη. Έπειδή πρόσφερε τον έαυτό της στον Θεό κι ένώθηκε με τον Χριστό, έγινε μέτοχος της αιωνιότητας, αναστήθηκε και είναι μετά τον Χριστό ο πρώτος καρπός από όλους εκείνους που έζησαν, έφυγαν άπ' αυτή τη ζωή και εισήλθαν στην αιωνιότητα· μόνο Έκείνη, μετά τον Χριστό, εισήλθε στην αιωνιότητα ολοκληρωμένη, με ψυχή και σώμα. Περιμένουμε την ένδοξη άνάσταση την ήμέρα της κρίσεως, όπου οι ζωντανές ψυχές, κεκαθαρμένες, ανακαινισμένες από την μετάνοια, από τὰ δάκρυα της συντετριμμένης καρδιάς μας και βαπτισμένες στο αίμα του Άμνου θά ένωθούν με τὰ σώματά μας πέρα από τον θάνατο, την άμαρτία, όπου τὰ πάντα θά διέπει ή σχέση μας τον Θεό, από τότε που πήραμε την υπόσχεση ότι θά έρθει μιá ήμέρα που τὰ πάντα θά είναι Θεός.

Και όταν προσευχόμαστε τώρα στη Μητέρα του Θεού και γι' αυτούς που έχουν φύγει, αυτές είναι οι σκέψεις που έχουμε στο νοῦ και την καρδιά. Ναι, ο θάνατος ξεπεράστηκε και την άπόδειξη τη βλέπουμε όχι μόνο στη μοναδική νίκη του Χριστού, αλλά και στο πρόσωπο της Μητέρας του Θεού. Αλλά μπορούμε, ένῶ είμαστε εύάλωτοι, διστακτικοί στην πίστη μας, να έλπίζουμε ότι θά την άκολουθήσουμε στην αιωνιότητα; Πράγματι, ναι, αν διδαχθούμε από την καθαρότητά της που επέτρεψε στο φῶς του Θεού να λάμψει μέσα από εκείνην, από τον τρόπο που παραδόθηκε ώστε να γίνει όχημα της Θείας Ένσάρκωσης, την ήρωϊκή, θαρραλέα, θυσιαστική προσφορά του έαυτού της που της επέτρεψε να γίνει ή Μητέρα του Σωτήρα μας.

Πρέπει να θυμόμαστε τὰ λόγια του Άποστόλου Παύλου, ή μάλλον του Χριστού προς τον Παῦλο όταν έννοιωσε άνήμπορος να έκπληρώσει την επίγεια άποστολή του και ζήτησε δύναμη από τον Κύριο : *«Άρκεϊ σοι ή Χάρις Μου, ή γαρ δύναμις Μου έν άσθενεία τελειοῦται»*, - όχι στην τεμπελιά, στη δειλία, αλλά σ' εκείνην την άδυναμία που είναι τέλεια παράδοση.

Άς μάθουμε από την Μητέρα του Θεού να παραδιδόμαστε στο θέλημα του Θεού ώστε ή ζωή Του να διαποτίζει την ύπαρξη μας και άς προσευχηθούμε για όλους τους κεκοιμημένους που βρίσκονται στο μισοσκόταδο να φωτιστούν άπο το Φῶς του Θεού

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

-να γεμίσουν από φώς, κατὰ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Παλαμᾶ, ὅπως οἱ γνήσιοι κρύσταλλοι ποὺ δὲν σκοτεινιάζουν ἀπὸ κανένα φῶς ποὺ τοὺς διαπερνᾶ ἀλλὰ τὸ ἀντανაკλοῦν πρὸς κάθε κατεύθυνση.

Ἄς ἀποθέσουμε τὶς ἐλπίδες μας, ἄς πιστέψουμε, ἄς παραδοθοῦμε, ἄς μάθουμε καὶ ἄς δοξάσουμε τὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν Κύριο καὶ Θεὸ καὶ Σωτῆρα μας, Ἰησοῦ Χριστό! Ἀμήν.

2 Σεπτεμβρίου 1989

(Πηγή καὶ Απόδοση στὴν νεοελληνικὴ: agiazoni.gr)